

Komentár evanjelia na 6. veľkonočnú nedeľu (cyklus B): milovať ako Ježiš

Komentár na 6. veľkonočnú nedeľu (cyklus B). „Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás“. Len v Kristovi sa naučíme, čo je skutočná láska, a len od neho získame schopnosť milovať sa navzájom. Zotrváť v Kristovi znamená otvoriť sa mu vierou a podľa jeho vzoru žiť svoj život.

Evanjelium (Jn 15, 9-17)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske! Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná. Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene. Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom.

Komentár

V kontexte Poslednej večere Ježiš prehlbuje svoje učenie o povahe lásky, ktorú opakovane spája so životom a radosťou. Úryvku dnešnej Omše predchádza úryvok o viniči a ratolestiach: ratolesti, spojené s viničom, od neho dostávajú život a schopnosť prinášať ovocie. Ten, kto celý proces uvádza do pohybu, je vinohradník, ktorým je Otec. V Kristovi sú ratolesti spojené s Otcom a prijímajú od neho. Byť spojený s viničom znamená byť spojený s Kristom, zostať v ňom. A zotrvať v ňom znamená zotrvať v jeho slovách: aktívne ich počúvať a urobiť z nich svoj vlastný život. Z toho vzíde hojné ovocie, zdroj radosti pre Otca, pre Syna a pre tých, ktorí sú spojení s Kristom; v tom všetkom bude oslávený Otec: svet to bude môcť dosvedčiť ako lásku a život.

A ako zostaneme spojení s Ježišom Kristom? Vierou a láskou. A čo uvádza do pohybu našu lásku? Láska, ktorú sme dostali. Kto nebol milovaný, nevie, čo je to láska, aj keď táto láska v ňom je, pretože sa prebúdzajú až skúsenosťou prijatej lásky. Lásky, ktorá je zameraná „na mňa“. V Ježišovi vidíme, ako táto Božia láska, ktorú sme už istým spôsobom zakúsili napríklad v prírode a v dejinách Izraela, hoci ako „abstraktnejšiu“ lásku, adresovanú celému ľudstvu alebo konkrétnemu národu, teraz prichádza "ku mne". Keď sa modlíme Ježišovým životom, zakúšame túto osobnú lásku, túto mimoriadnu lásku, ktorá prichádza ku každému z nás, ktorá prichádza konkrétne ku mne. Zakúšame jeho láskyplný pohľad. Takto to vyjadruje svätý Pavol: „Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus. Ale život, ktorý teraz žijem v tele, žijem vo viere v Božieho Syna, ktorý ma miluje a

vydal seba samého za mňa“ (Gal 2, 20).

Táto láska je istým poznaním, pretože doširoka otvára naše bytie, aby sme si uvedomili, že iba v ňom sme spojení so zdrojom života, ktorým je Otec. Kristus, Syn, zotrváva v Otcovej láske a nemôže to byť inak, pretože je Otcovi úplne otvorený, je Otcom prijatý a odovzdaný – stotožňuje svoju vôľu s otcovou vôľou. V Kristovi vidíme, že stotožnenie sa s Otcovou vôľou – milovať Otca – nie je niečo cudzie tomu, kým sme, ale je to práve spôsob, ako byť skutočne nami, ako dosiahnuť svoju plnosť. Ježišove slová v dnešnom evanjeliu nám hovoria, že Otcove prikázania nie sú pre nás niečím cudzím, niečím, čo prichádza zvonka, ale sú ako naša duchovná DNA: pripomínajú nám, kto sme, z čoho sme stvorení, o čo sa usilujeme.

Jadrom tejto duchovnej DNA je prikázanie vzájomnej lásky, ale lásky, ktorej mieru môžeme pochopiť len tak, že sa pozrieme na Krista. Dnes sa slovo láska používa na toľko vecí a v istom zmysle sa jeho význam rozriedil. Láska, ktorú sme spoznali a zakúsili v Kristovi, je láska darovaná, láska obetavá, láska sebadarovacia, láska v službe. Ježiš na nás hľadel tak, ako na nás hľadí Otec, miloval nás tak, ako nás miluje Otec. Nazval nás „priateľmi“. Kiežby sme mali toľko entuziazmu, aby sme sa takto pozerali na ľudí okolo nás, entuziazmu, aby sme prehĺbili naše chápanie toho, čo znamená „priateľstvo“. Ježiš sa chce s nami podeliť o to, o čo sa delí s Otcom. Otvára svoje srdce, aby do nášho vliaval svoje milosti. Tak ako Otec, aj on uprel svoj pohľad na nás skôr, ako sme my upreli svoj pohľad na neho. Ide o „lásku na prvom mieste“. Láska, ktorá sa zakorenila v našich srdciach prostredníctvom krstu.

Čo to znamená, že si nás vyvolil?
Znamená to, že prišiel k nám, keď
sme boli ďaleko. Znamená to, že
prišiel, aby uzdravil naše srdcia a
otvoril to, čo bolo zatvorené. Boli
sme ako semienko, ktoré sa
nedokázalo otvoriť, nedokázalo
zomrieť, aby uvoľnilo miesto
rastlinke, ktorá začne proces života,
ktorý nikdy neprestane rásť a
rozširovať sa. Aby sme iniciovali
niečo, čo zostáva. Iba v Kristovi sme
schopní naučiť sa, čo je to láska, a
milovať jeden druhého, pretože v
ňom sme mali svetlo, ktoré nás
osvietilo, otvorilo, postrčilo, aby sme
išli ako on v ústrety druhým. Každý
kresťan je povolaný byť vyslancom
tejto prvej lásky, Kristovej lásky, pre
ľudí okolo seba. Sme článkom pri
nastolení Božieho kráľovstva v
srdciach.

Juan Luis Caballero // Fotka:
Linh Nguyen - Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/domingo-6/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-6/) (02.04.2025)